

Mladika

Letnik 28, maj 2009

REKA

Ko grem mimo reke jaz,
se vse iskri.
Ko grem mimo reke jaz,
reka valovi.
Le kaj je v njej,
le kaj je v njej?
Biser, školjka ali krona.
Ničesar ni v njej,
ničesar ni v njej
le voda čista je, ki iskri mojo reko.

Sara Štumberger, 3. a
Mentorica: Breda Pisar

ZDAJ PA ŽE RAZU- MEM FRAZE O VODI

Med počitnicami sem odšla k dedku in babici. Opogumila sem se in se kar sama odpravila z vlakom.

Ko sem prispela na postajo, sem videla babico in dedka, kako me veselo pričakujeta. Takoj sem stekla k njima in ju objela.

»No, dedek, ali gremo?« je dejala babica.

»Babica, veš kaj, saj ne gori voda!« ji je odvrnil dedek.

»Kaj to pomeni, da ne gori voda?« sem vprašala dedka.

»To pomeni, da se ne mudi tako zelo.«

»No, če pa se ne, pa se usedimo na klopco,« je predlagala babi.

Ko smo sedeli, je k nam prišla Špela. Špela je punca, s katero sem se včasih igrala. Malce smo poklepetali, potem pa je odšla na zabavo k prijateljici.

»Uh, komaj čakam, da bom tako velika kot Špela, da bom tudi sama odšla k prijateljici,« sem dejala, a babi se mi je le nasmehnila.

»Ha, ha, veš, Tina, še veliko vode bo preteklo, preden boš ti zrasla.«

Jaz pa sem spet vprašala: »Babi, kaj to pomeni?«

»To pomeni, da bo preteklo še veliko časa, preden boš ti tako velika.«

Komaj je to povedala do konca, je dedi predlagal, da bi odšli v restavracijo. Pogovarjali smo se in že je stopil k naši mizi natakar.

»Dober dan, boste kaj popili? Mogoče vodo?«

»Ne, hvala. Voda še za v čevlji ni dobra. Jaz bi, prosim, eno pivo,« je rekel dedek.

Potem smo vsi naročili. Ponovno te povedi, da voda še za v čevlji ni dobra, nisem razumela. »Babi, kaj pomeni, da voda še za v čevlji ni dobra?«

»To pomeni, da dedku voda kot pijača ne prija,« mi je odgovorila.

Nato smo odšli k dedku in babici na kmetijo. Dedek se je sprehotel po dvorišču in ugotovil, da manjka ena kokoš. Takrat je prihitela soseda Marija.

»Dober dan. Tine si je nesel kokoš, menda vašo. Joj, jaz sedaj nimam časa, ker mi bo mleko prekipelo.«

»Ah, ta naš Tine. Pa naj ima to kokoš, saj vendar živi ob kruhu in vodi,« je dejal dedek.

»Dedek, kaj pomeni živeti ob kruhu in vodi?«

»To pomeni, da živiš v pomanjkanju.«

»Ja, saj ima to kokoš. Vendar, Joža, vedi, da je Tine tiha voda, ki bregove dere,« je dejala babica.

Zdaj mi je dedek razložil, kaj je tiha voda: »To, da tiha voda bregove dere, pomeni, da je na zunaj tih, miren človek zmožen storiti kaj nepričakovanega.«

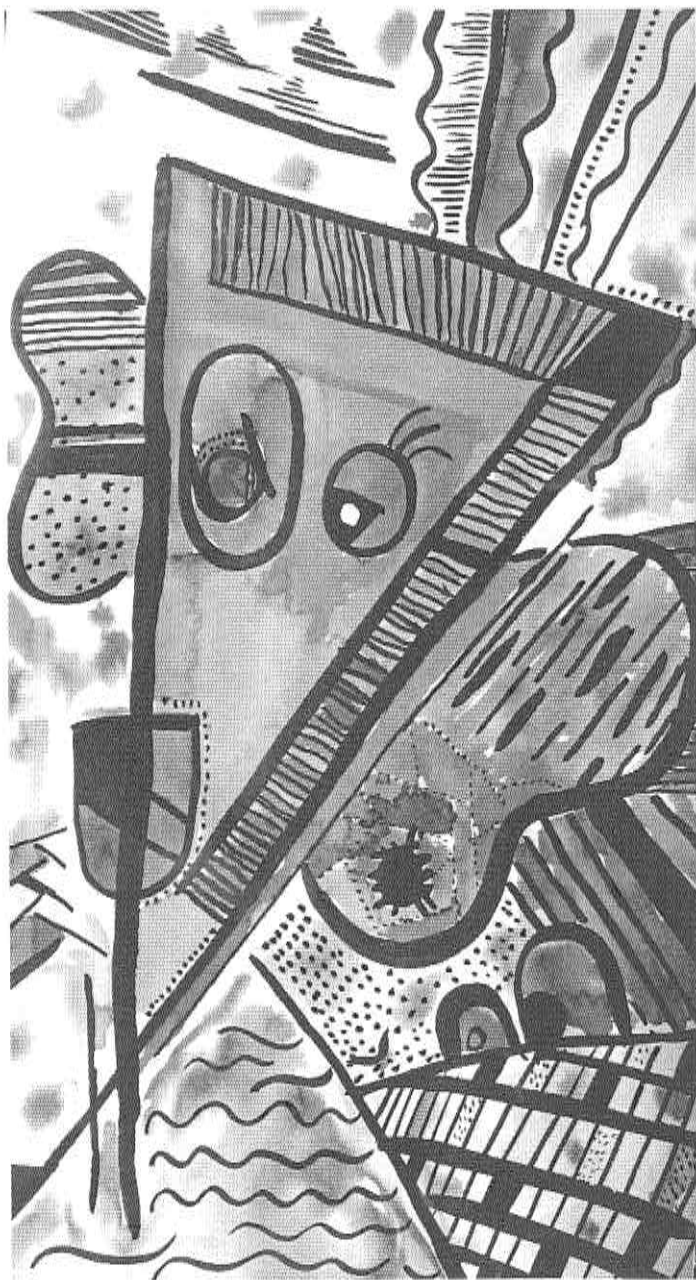
Bil je čas, da se odpravim domov. Prišli smo na železniško postajo, se objeli v slovo in jaz sem se odpravila mamici in atiju razlagat te nove fraze.

Monika Pintarič, 7. a
Mentorica: Lidija Verlek

VODICA

Ob robu hriba je tekla mala Vodica. A ni bila navadna vodica, v sebi je imela polno zlatih, srebrnih, belih, sivih, rdečih, rumenih, pojočih, modrih, zelenih, pisanih, srečnih, plesnih kamenčkov. To je bila vas kamenčkov. Če bi vanjo vrgli kak navaden kamenček, bi ta pokazal svojo pravo čudovito barvo. Mi jih vidimo drugače, zaradi tega, ker mislimo, da so navadni. Zakaj, ta voda je tako srečna, prijazna, vesela, nagajiva ... Imela pa je sestro Vodiko, ki je bila nesramna, užaljena, mulasta, groba ... Zelo neprijazna. Seveda jo je Vodica imela zelo rada. Potem jo je vodica učila, kako lepo je biti prijazen, vesel, igriv. Tako je Vodika sprejela njen nauk in jo posnemala. In še nekaj, v vodo ne mečemo papirčkov, vozičkov, plastenk, zato so vode nesramne, zato so vode preplavile mesta in vasi, ker so postale zanemarjene, tako je bilo tudi z Vodiko. Zdaj veste, da je voda vir življenja.

Nuša Bezjak 4. a OPB
Mentorica: Renata Sužnik

Ela Peklar, 11 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

VODA

Voda je pomemben vir življenja. Če je ne bi bilo, bi bili ljudje, živali in rastline žejni, zato bi umrli. Ne bi mogli zalivati rož, se umivati in še veliko drugih stvari. Vode so potoki, jezera, reke, oceani, morja. V vodah živijo različne živali, kot so ribe, morski psi, kiti, delfini, tjulnji, mroži, želve, rakovice in še veliko drugih.

Ob vodah pa so tudi rastline. Tudi v Sloveniji imamo obalo, ki je dolga 47 km.

V primorju so mesta Portorož, Koper, Piran, Izola, Ankaran in Strunjan.

Maša Indžič, 5. a OPB
Mentorica: Renata Sužnik

Djembe

Hodim na bobnanje.
Tam se učimo bobnati
na djembe. Vadimo vaje,
učimo se ritme. Tam
imam prijatelje. Med
odmorom pijemo čaj.
Uči nas učitelj Boris,
ki je zelo vreden.
Mojim prijateljem je ime
Blaž, Manca in Mojca.

Liza Likar 2.a
Mentorica: Irena Prelog

JAZ KOT MAMA

Jaz bi bil verjetno zelo lena mama. No, če bi bila res zelo lena, ne vem. Tudi prijazna bi bila. Vsem bi pomagala. Tudi vsem bi stregla. Skrbela bi za svoja otroka. Če bi imela več otrok, bi jih pač čuvala več. Lahko bi imela sto otrok pa bi še vedno skrbela za njih.

Krištof Križanec, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

KAJ JE NA KONCU SVETA

Na kvizu za leve, žirafe in za nosoroga so spraševali zelo čudno poved. Ta poved se je glasila tako: Kaj je na koncu sveta. Lev je rekel, da je na koncu sveta meso. Žirafa je predlagala, da je na koncu sveta njen ljubček. Nosorog pa je rekel, da so na koncu sveta njegovi rezervni rogi. Tako!

Krištof Križanec, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

ŽOGA

Žoga se kotali pod mizo,
nič ne gleda,
v vse se zaleti.

Veronika Čuš, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

PESEM O VODI

Voda počasi teče in žubori,
saj nič se ji ne mudi.
Modra sova pa ji svetuje,
naj teče hitreje,
da jo sonček v dolini pogreje.

A vetrc blagi ji govori,
da naj se nikamor ji ne mudi.
Zato voda teče enkrat hitro,
enkrat počasi,
da majhnih ribic ne prestraši.

Voda teče in se izliva
v potoke in morja,
dokler v oblake ne izhlapi
in začaran krog se še enkrat ponovi.

Adrian Nrecaj, 6. b,
Amanda Kralj, 7. a
Monika Pintarič, 7. a
Žan Malek Petrovič, 6. b
Mentorica: Lidija Verlek

VODA

Reka, potok, morje, sestavljajo vodovje.
So za ves planet pomembni,
za življenje potrebni.

Brez vode res ne moremo živeti,
ne rastline rasti, živali ne preživeti.
A nekaterim za vodo ni mar,
pa jo brezglavo onesnažujejo vsak dan.

Morali bi se zbuditi,
varovati vodo, porabo omejiti,
da bo vode še naprej za vse
in da zaradi nje nihče ne umre.

Zato z vodo varčujemo
in je ne onesnažujemo.

Lan Krebs, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

JAZ SEM LIST

Jaz sem list,
ti pa ne.
Jaz sem zelen, rumen,
rdeč in rjav,
ti pa ne.
Jaz jadram,
ti pa ne.
Jaz se posušim.
Jaz sem važič,
ti pa ne.
Jaz pa spim na drevesu
in v časopisu,
ti pa ne.

Krištof Križanec, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

POTOVANJE GROZE – NADALJEVANJE ZGODBE

Jan ni celo noč spal, saj je premišljeval, kaj bi potreboval za pobeg od doma. Stvar ga je tako prevzela, da niti opazil ni, da je že jutro. Zamudil je pouk, saj je bila ura že 9.30. Učiteljica ga je skregala in bil je še bolj jezen. Po tiho si je govoril: »Pobegnili bom od doma.« Nato ga je učiteljica vprašala: »Si se doma pogovoril o pobegu od doma?« Jan je zajecjal: »Ja, sem se.« Pomislil je, spet sem se zlagal, zato mu je bilo hudo ob sami misli, kako bo zvečer. Zaspal je brez svojega medvedka, s katerim se vedno stisne pod odejo, da zaspi, brez pravljice, ki mu jo bere mama in brez očetovega objema za lahko noč, zato si je premislil in opusti misel na beg.

Miha Hajduk, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

BORBA Z ZMAJEM

Nekoč je živel kralj Gregor. Imel je princa Adama, starega šest let. Kralj Gregor je imel veliko vitezov, ki so bili zelo močni. Nekega dne je h kralju prišla princesa Elizabeta. Hudobni kralj Gašper je izvedel novico, da je h kralju Gregorju prišla princesa. Poslal je največjega zmaja na Gregorjev grad. Naročil mu je, naj prinese princeso na njegov grad. Zmaj je ubogal in se lotil dela. Ko je prišel na Gregorjev grad, je vse viteze pometal na tla. Kralj Gregor je straži naročil, naj brani princeso Elizabeto. Sam pa se je šel bojevat z zmajem. Straža je prišla

do Elizabetine sobe in videla, da princeze ni več. Stražarji so to povedali kralju. Kralj Gregor se je odločil, da se bodo nehali bojevati. Zmaj je odnesel princeso na Gašperjev grad. Gašper je bil vesel, ker je dobil Elizabeto. Gregor pa je sklenil, da bodo dobili princeso nazaj. Princ Adam je odrasel in šel iskat princeso. Kralj Gregor pa je upal, da bo prišel cel nazaj. Adam je princeso iskal v starih gradovih. Skoraj je že obupal, ko je zagledal grad. Šel je proti njemu in se skoraj izgubil. Zelo ga je bilo strah. Nena doma so iz gradu zleteli netopirji. Zaslísal je glas: »Kje imaš denar?«

Princ je vedel, da je to Gašperjev glas. Šel je v grad in rekel: »Spusti jo!« Gašper je rekel, da je ne bo spustil, če ga ne premaga. Začela sta se bojevati. Gašper ga je hitro spravil na tla in mu rekel: »Izgubil si!« Elizabeta se je spomnila, da če začne prepevati, bo Gašper postal prijazen. Princesa je glasno zapela. Gašper je nehal z dvobojem. Izpustil je princeso in se spoprijateljil z Gregorjem. Adam in Elizabeta sta se poročila. Imela sta devet otrok, ki še danes stražijo njihov grad.

Matic Zelenik, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

PLAVALNI TEČAJ

Sem Matija Trafela učenec 2. b razreda osnovne šole Mladika. Obiskujem plavalni tečaj, ki traja dva tedna. Vsak dan nas pred šolo čaka avtobus, ki nas odpelje v Terme Ptuj. Ko smo imeli prvič tečaj, so nas učitelji razvrstili v skupine. Moja skupina se imenuje Morski psi. Učimo se plavati žabico. Ko končamo z vajami plavanja nas še, če je dovolj časa, učitelji spustijo na vožnjo po toboganu. Na koncu se vsi veselijo vrnemo nazaj v šolo.

Matija Trafela, 2. b
Mentorica: Sonja Plajšek

DEŽNIK

Sem najlepši dežnik Manca. V izložbi najlepših dežnikov sem že tri leta. Moram priznati, da mi je že malo dolgčas tri leta čepeti na enem in istem mestu. Po treh urah pa...V izložbo najlepših dežnikov sta prišla majhna punčka Ema z svojim očetom. Najprej sta si ogledala moje prijatelje. Mislila sem, da ne bo nič. Potem pa... Ema se je zazrla vame. Očeta je cukala za rokav in ga vlekla proti meni. Zdaj imam možnost, sem si rekla. Ema je hotela imeti samo mene in tudi oče se je strinjal z njo. Vsa vesela je Ema odhitela na blagajno. Ko smo prišli ven, je lilo kot iz škafe. Moje prvo delo sem si rekla. Ema je hitro z menoj v rokah odskakljala domov. In ko sva prišli domov, me je Ema dala sušiti, da sem se posušila do suhega. Ema je leta in leta lepo skrbela zame. Imeli sva se zelo lepo. Ema ni bila nikoli več mokra, jaz pa sem se naprej zelo zabavala. Ob deževnih dneh sva se z Ema zmeraj igrali. To je dokaz, da sem res najlepši dežnik.

Manca Gavez, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

DAN ČAROVNIC

Nekega jutra je Tine vstal in rekel: »Juhuhu, danes je dan čarovnic«. Tine je začel izrezovati bučo. Potem je poklical atija. Rekel mu je: "ati prižgeš svečko"? Ati je prižgal svečko in jo dal v bučo. Buča je zelo lepo svetila. Bučo sta pustila in šla jest. Tinetu je bila malica zelo dobra. Potem si je šel umiti zobe, počesal si je lase in umil roke. Šel je k buči in jo opazoval.

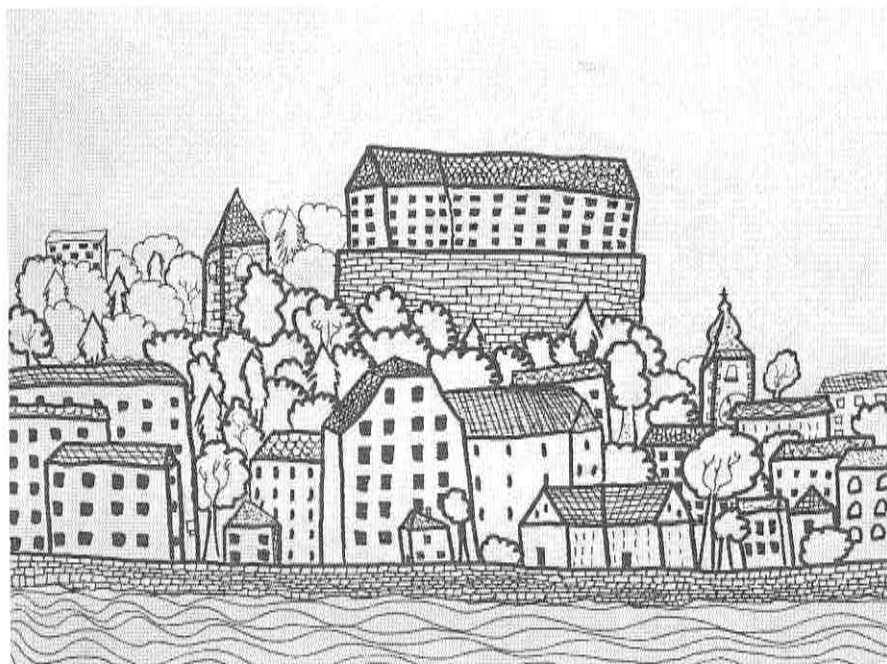

Luka Čuš, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

PSIČEK

Kadar me ni doma, je on čuvaj. Vsakič, ko pridem iz šole, se me zelo, zelo razveseli. Skupaj se igra na travniku. Včasih je tudi malo poređen, a potem se vse uredi. Z njim sem preživel že veliko lepih dni.

Jure Bračko, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

Rebeka Gomboc, 11 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

KAKO JE ZMAJČEK ZALOGAJČEK POSTAL ZMAJ ZALOGAJ

Za sedmimi zmajskimi glavami, za sedmimi zmajskimi trupi in za sedmimi zmajskimi repi je v Zmajelandiji živel sedmeroglavi zmajček Zalogajček. Njegov oče je bil zmajski kralj, ali zmajekralj kot so v Zmajelandiji govorili. Ime mu je bilo zmaj Zalogaj II. Tudi zmajček Zalogajček je hotel postati zmajekralj, a še ni bil dovolj star. Ko bo star dvajset let, bo lahko vladal Zmajelandiji. V primeru, če pa zmaj Zalogaj prej umre, ga bo do Zalogajčkovega dvajsetega leta nasledil zlobni graščak Zmajesmrt. A zmajček Zalogajček tega ne bo dopustil. Minilo je trinajst let in zmajček Zalogajček je bil pripravljen na modro vladanje Zmajelandiji. A najprej je moral opraviti sedem nalog, ki so trajale sedem mesecev. Teh sedem mesecev pa je moral Zmajelandiji vladati graščak Zmajesmrt. A zmajček Zalogajček si je mislil, da sedem mesecev vladanja nekoga drugega ne bo škodilo ljudstvu Zmajelandije. Odpravil se je na pot. S sabo je vzel sedem vreč zlata, sedem vreč hrane in sedem veder vode. Na poti je preplezal goro Zmajskih smrti, prebrodil močvirje Zmajskega okostja in preplaval reko Zmajske krvi. Prišel je do sedmih črnih vrat. Na vsakih vratih je bila obešena po ena strašna zmajska glava. Zalogajček si je mislil, če hočejo njegovo glavo odrezati in obesiti na vrata, bodo morali kar vseh sedem. Izbrati je moral ena vrata, skozi katera bo vstopil v Zmajegrozo. Ena vodijo do zmajekralja Zmajegroze, preostala vrata pa do strašnih psov in slonov, skupaj imenovanih Psosloni. Ni dolgo izbiral. Pokukal je pod vsaka vrata, a videl ni ničesar. Ko je kukal skozi ključavnico, tudi ni videl nič zanimivega. Samo temo. Ker v tretji gre rado, je poskusil še enkrat. Z krempljem je izrezal majhno špranjo. In glej! Skozi to se je videlo. Na prestolu je sedel zmajekralj Zmajegroze. Odprl je vrata in se poklonil zmajekralju. Povedal je, da je pripotoval zato, da postane zmajekralj Zmajelandije in razložil vso zgodbo. Zmajekralj Zmajegroze je prikimal in včasih dodal kakšno vprašanje ali kompliment. Na koncu je sklenil:

»Tvoje dejanje je bilo zelo pametno in tvegano, Zalogajček. A bil si pogumen in nisi na prvem koraku zbežal k mami. Zdi se mi, da si dovolj zrel, da zavladaš Zmajelandiji. Tukaj je potrdilo moje krvi. Doma jo samo pokaži in že te bodo klicali gospod zmaj Zalogaj III. Zdaj pa brž domov, sine.« To so bile njegove zadnje besede. Ko je prišel domov, je modro in zrelo zavladal Zmajelandiji, dokler ga ni zamenjal njegov sin, zmaj Zalogaj IV.

Astrid Marovič, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

Mucek

Našemu mačku je ime Bono. Star je štiri leta. Mami ga je lačnega in umazanega našla pred blokom. Bono ima svetlo in temno rjav kožušček, ter modre oči. Zraven smrčka ima veliko črno piko. Najraje od vsega se potepa in lovi miši. Rad imam mojega mucka.

TILEN MUNDA 2a

Mentorica: Irena Prelog

VILA MALINA

Vila Malina se je ustavila na strmi soteski in se usedla na trhel štor. Poravnala si je krilca in se zvedavo ozirala naokoli. Tedaj pa se je pred njo postavil vilinski princ Peter. Imel je lepo rdečo srajco, modre hlače in rjave škornje. Hrbet sta mu krasili dve rdeči krilci.

Malina se je takoj zagledala v princa Petra. Ampak vila Malina je bila umazana in nepočesana in princu Petru se to ni zdelo prav lepo. Takoj je odletel v svoj vilinski grad. Malina je začudeno pogledala. Zakaj je odletel, se je spraševala. Potem se je spomnila, da se danes še ni počesala in umila. Malina se je takoj šla okopat v jezerce. Potem se je še počesala in se odišavila z vilinskimi zelišči. Tako urejena se je odpravila na vilinski grad k princu Petru na obisk. Seveda se je princ takoj zagledal vanjo in sklenil, da se bosta poročila. Malina je seveda privolila in živela sta srečno do konca svojih dni.

Nuša Bezjak, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

NADALJEVANJE ZGODBE JAN SE ZLAŽE

Naslednje jutro se je Jan odpravil od doma. Sprehajal se je po mestu in postajal je vedno bolj lačen. Zagledal je trgovino. Takoj je stekel k prodajalcu in ga vprašal: »Ali lahko dobim nekaj sadja zastonj?« Prodajalec mu je rekel, da mu da tri hruške. Jan je bil tako srečen, da je skakal od veselja. Počasi se je mračilo in Jana je skrbelo, kje naj prenoči. Začel je razmišljati, kaj če bi se vrnil domov. Odločil se je, da se vrne proti domu. Ko je prišel domov, se ga je mama razveselila, a to ne pomeni, da ni dobil kazni.

Timotej Pernat, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

NADALJEVANJE ZGODBE JAN SE ZLAŽE

Učiteljica je poklicala domov. Telefonsko slušalko je dvignila mama. Z učiteljico sta se pogovorili, naj pride naslednje jutro v šolo. Mama je res prišla. Vsi učenci so gledali Janovo mamo in si govorili: »To je Janova mama«. Učiteljica ji je pokazala Janovo obvestilo. Na Janovem obvestilu je pisalo, da gre od doma. Mamo je zanimalo, zakaj je to napisal. Učiteljica ji je povedala, da ga doma tepejo. Mama je rekla, da se je zlagal. Jan je prišel z avtobusom domov. Odprl je vrata in zagledal starša. Pogovorili so se, zakaj želi zbežati od doma. Povedal je resnico, da se ne želi umivati in pospravljati sobe. Starša sta se zmenila, da mu bosta dala kazen. Narediti je moral plakat o umivanju. Izdelal je plakat in spoznal, da je umivanje potrebno zaradi zdravja. Če se ne umivamo, zbolimo. Jan je obljubil, da se bo vedno umival.

Matic Zelenik, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

JESEN

Jesen je čudoviti letni čas.
Drevesom listje rumeni in
odpadati hiti.
Ko listje odpadalo bo,
lep listni ples zaplesalo bo.

Tako jaz to gledam in si želim,
da zaplešem in poletim
kot listje, ki ga gledati hitim.
Nato pa se mi zdi, da letim.
Rečem si: »Jesen lepa si!«

Tjaša Murko, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

MOJ OČKA

Mojemu očku je ime Branko. Je srednje velik in suh. Ima rjave oči in črne skodrane lase. Rad potuje in pomaga. Ko nas odpelje na morje, si nadene očala. Večkrat skupaj zapojeva pesem: MOJ ATI VSE VE, NE PLEŠE IN POJE. Skupaj se rada igrava družabne igre, se stiskava, zabavava, hodi na sprehode in kolesariva ... On vedno gleda FORMULO 1 in vsak teden gre v toplece.

JE NAJBOLJŠI OČKA NA SVETU!!!

Urška Žibrat, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

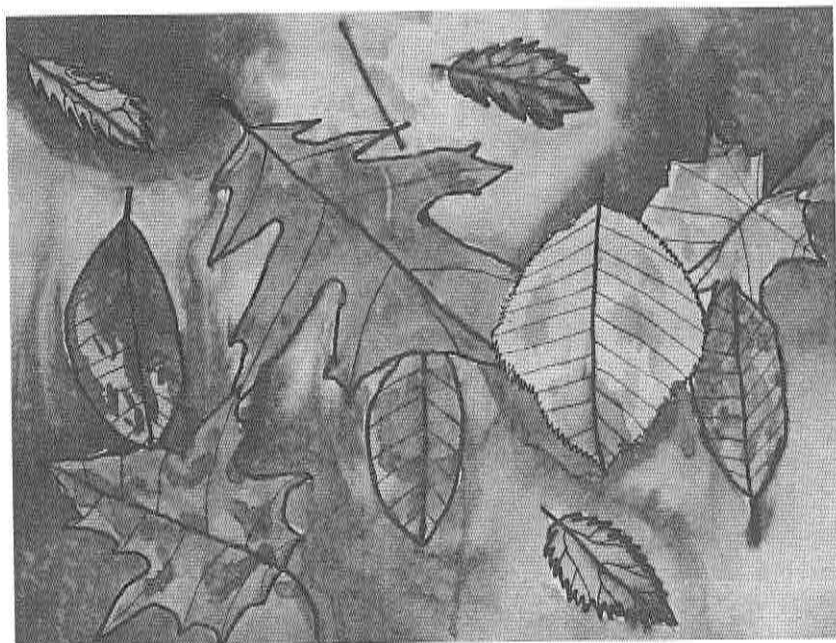
RUSICA JE PREGNALA GRDINICO IZ LISIČJE HIŠE

Nadaljevanje zgodbe

Ko je rusica pregnala grdinico iz lisičje hiše, jo je lisica pohvalila ter se v ime-nu vseh zahvalila za prijaznost. Volk in medved sta se spraševala, če je tako majhna, kako jo je lahko pregnala iz hiše. Rusica pa je lepo odkorakala in odšla domov. Vsi so se ji zahvaljevali in mahali.

Grdinica je zbežala daleč proč in se nikoli več ni vrnila.

Maja Harb, 3. a
Mentorica: Breda Pisar

Oscar Križanec, 10 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

VELIKA PRAVLJICA

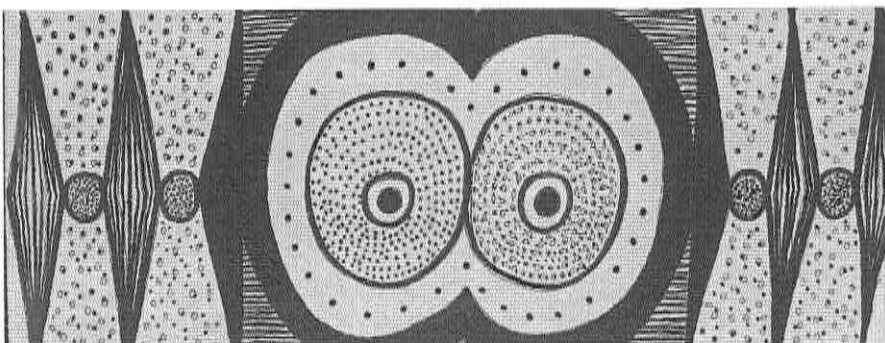
Velika pravljica ni majhna.
Začne se z besedo veliko,
ali strašansko veliko.
Po vseh poteh jo išče pika
in je ne najde,
dokler se ta ne ujame v globok spanec.
Velikani in veliki postopajo v njej,
majhne pošasti pa se utrudijo v njej.

Nuša Bezjak, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

VELIKA PRAVLJICA

Velika pravljica je zelo velika,
traja dolgo, dolgo let.
Ko pride pika, se že začne nova
poved.
V tej pravljici nastopajo veliki
sloni in celo veliki bonboni.

Tajda Drevenšek, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

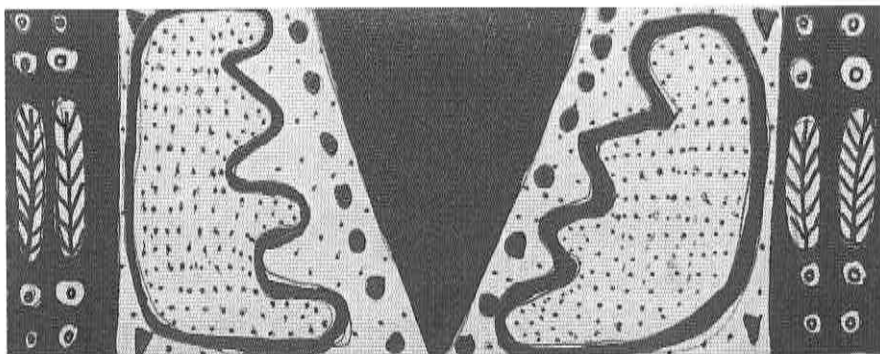

Mara Muhič, 12 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

ŠPORTNI DAN NA SNEGU

V petek, 16. 1. 2009, je bil športni dan. S seboj smo prinesli lopatke in vreče. Večina nas je prinesla lopatke. Malo smo se sankali po velikih progah in tudi po malih. Z nami so bili tudi četrti in peti razredi. Na koncu smo delali snežake, vsaka skupina svojega. Tam smo bili tri ure. Bilo je zelo lepo.

Zala Zajko Ivancič, 3. a
Mentorica: Breda Pisar

Rok Letonja, 12 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

MOJA SANJSKA DEŽELA

Moja sanjska dežela je Avstralija. Tam v bistvu še nikoli nisem bila. Bi pa rada šla! Imam kar nekaj znanja o Avstraliji. Vem, da je Avstralija velika država, iz vseh strani obdana z morjem. Polna je zanimivih živali kot so kenguruji in koale. Tam je skoraj vedno zelo vroče. Zaradi vročine so tudi sušna obdobja. Po več mesecev sploh ne dežuje. Zato imajo občasno težave s pitno vodo. Upam, da bom Avstralijo lahko nekoč obiskala.

OPIS RASTLINE

Črni teloh - *Helleborus niger*

Črni teloh je zelena trajnica, ki raste na apnenčevih tleh. Cveti od začetka decembra do konca aprila. Rastlina je strupena, ima pa tudi zdravilne učinke. Zraste do trideset centimetrov visoko. Listi so usnjati, pecljati in temno zeleni. Ima velike bele cvetove.

OPIS DRUŽINE

V naši družini se vsi dobro razumemo. Našo družino sestavlja moj mali bratec Maks, ati Robi in mami Dita. Bratec je včasih tečen in zato nagaja, vendar ga imam zelo rada. Med vikendi smo doma. Če pa je kakšen zanimiv film, si ga gremo ogledat v kino Kolosej. Med počitnicami hodimo večkrat na morje, smučanje ali v Terme Čatež. Pogosto smo skupaj in to mi je všeč, saj nekateri nimajo te sreče. Upam, da bo v naši družini vedno vse lepo in prav, kakor je zdaj.

Naja Cajnko, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

MAVRIČNA VILA NATALIJA

Živela je vila z imenom Natalija. Vedno je za božič poskrbela, da so darila prišla v prave roke. Imela je eno težavo - ni imela prijateljev. Nekega dne je našla prijateljico po imenu Brina. Brina ji je vedno pomagala, da so darila prišla v prave roke. Nekega dne so se pojavili grozni goblini Viktorja Slane. Ko je prišel božič, so nesramni goblini vzeli Brinina in Natalijina darila za otroke. Natalija in Brina sta se spogledali in začeli loviti nesramna goblina. Goblini sta uporabila svojo čarobno moč in začarala Natalijo in Brino, da sta otrpnili. Brinina mama je poklicala na telefonsko številko 041564125. Oglasil se ji je gospod Tomo, njihov sosed. Natalijina mama pa je poklicala na telefonsko številko 045236125. Oglasil se je gospod Kava, njihov sosed. Natalijina mama je šla iskat Natalijo in jo našla na tleh otrplo, zraven pa je še ležala Brina. Takoj je poklicala gospo Korenček, katera je nemudoma prihitela na kraj dogodka. Naslednje jutro sta se Natalija in Brina zbudili, njuni mami pa sta se tako razveselili, da sta od sreče jokali. Brina in Natalija sta vprašali, kaj se jima je zgodilo. Mami sta povedali, da sta deklici otrpnili. Vse skupaj so srečno in brezskrbno živele v njihovi čarobni hišici v gozdu.

Katja Vauda, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

OČIŠČENO JEZERO

Za devetimi gorami in devetimi vodami, so živeli ljudje Pridnodelci. Imeli so veliko onesnaženo jezero, ki so ga umazali Slabostniki. Zato so se Pridnodelci odločili, da ga očistijo. Zgodaj zjutraj so vstali in se odpravili na delo. Odrasli so odstranili smeti v jezeru, otroci pa so pobirali smeti okrog jezera. Smeti so zlagali na velik kup, ki so ga na koncu čistilne akcije odpeljali v sosednjo Čisto vas na recikliranje. V Čisti vasi so namreč predelovali izdelke za ponovno uporabo.

Dan se je bližal večeru in vsi so bili veseli, da so očistili jezero. Prebivalci obeh vasi so se zbrali in priredili piknik, na katerem so jedli, pili, plesali in se odlično zabavali.

Slabostniki pa so se opravičili in obljubili, da bodo odslej bolj spoštovali naravo.

Žan Munda, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

VODA

Ne Zala, Dana, Jamnica,
najboljša je iz pipe vodica.
Plastična embalaža je strup za okolje,
piti vodo iz pipe je mnogo bolje.

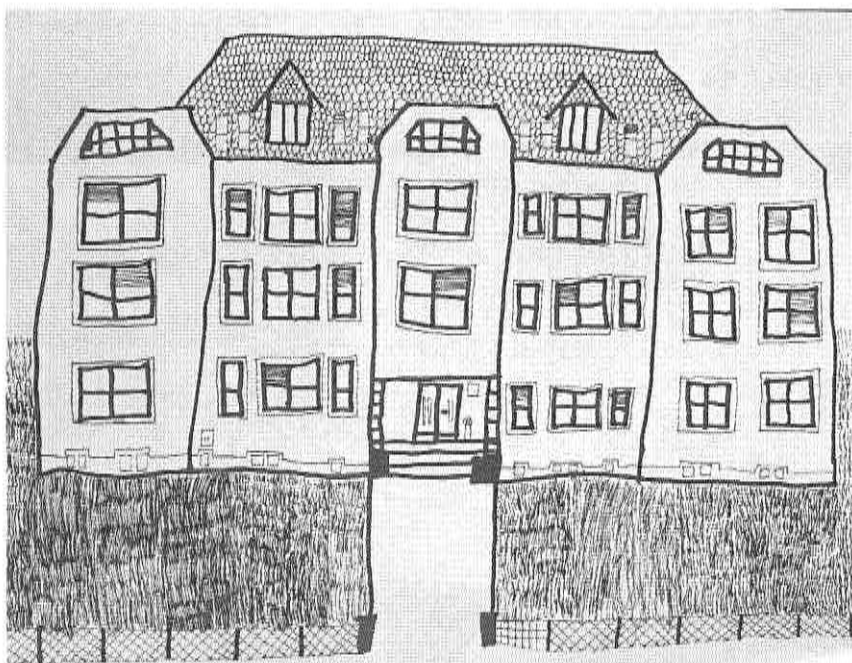
Žan Munda, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

BISTRA VODA

Bistra voda iz skale priteče,
kjer sonček jo z žarki opeče.
Na svoji poti se širi in veča,
saj mnogo prijateljev potočkov sreča.

Na koncu poti pa se v morje zlije,
katero se po celem svetu vije.
Voda življenje nam daje,
zato čuvajmo jo in imejmo najraje.

Miha Kolarič, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

Timotej Sitar, 10 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

BILA SEM DEŽNIK

Bila sem najlepši dežnik v vsej trgovini in vsem mestu. Vsi so me občudovali! A nihče me ni želel kupiti. Bila sem predraga. Sem rdečo zelen dežnik.

Naenkrat pa v trgovino vstopi najbogatejša družina. Bila sem srečen dežnik, ker sem vedela, da bo me končno nekdo kupil. Pa še res je bilo! Sem že doma.

Zelo lepo skrbijo zame in nikoli me ne pustijo na cedilu. Zmeraj sem v košari za dežnike.

KONEC DOBER, VSE DOBRO!

Zala Tovornik, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

BILA SEM DEŽNIK

Nekega sne so me s kombijem odpeljali v trgovino. Bila sem lepo pisana. V trgovino je prišel deček z denarjem v roki. Vzel me je s police in me kupil. Pri vratih me je še enkrat pogledal in odkorakal domov. Drugega dne je šel deček na sprehod. Zato, ker je bilo oblačno, me je vzel s seboj. Naenkrat se je zaslišalo kapljanje dežnih kapljic. Kapljanje je postajalo vedno močnejše. Deček me je odprl in odšla sva domov. Naslednjič se je zgodilo enako, ampak tam so neki fantje metali kamenje. In na meni je nastala velika luknja. Bila sem uničena. Odpeljali so me na smetišče, deček pa je dobil nov dežnik.

Ana Kukovec, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

Balet

Rada bi vam predstavila balet.
Balet nas uči Alenka. Oblečene
imamo baletne copate in drese.
Lase imamo spete v čop ali figo.
Pri baletu se veliko razgibavamo.
Ker dosti vadimo, smo zelo gibčne.
Vsako leto imamo nastop. Balet, zelo
rada obiskujem.

Zala Ličina, 2.b
Mentorica: Sanja Plajnshek

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Zapadel je sneg, ki smo ga vsi pričakovali. V šoli so se odločili, da bomo imeli športni dan. Šli smo na hrib pod grad. S seboj smo prinesli lopatke in vreče. Z njimi smo se vozili po hribu in delali snežake. Po končanem zimskem rajanju smo se vrnili v šolo.

Aleks Kukovec, 3. a
Mentorica: Breda Pisar

Lara Carli, 11 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

MOJ DEDEK

Moj dedek je majhen,
močan
in vedno nasmejan.

Vsako jutro se pozno zbudi,
ker zvečer pozno zaspi.

Ima živo rumene lase
in velike, debele naočnike.

Zelo rad je in se smeje.

Delal je v pekarni,
zato zelo rad peče kruh in
šaljivo pecivo.

Imam ga zelo rada,
je najboljši na svetu,
ker je šaljiv in nagajiv.

Astrid Marovič, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

RAZREDNA PESEM

Moj razred 5. a
vsako jutro v šolo prigradnja.
Komaj zvečer šli smo spat,
zgodaj zjutraj morali smo vstat.

V klopcе vsi smo se posedli,
že smo čakali, kaj bomo danes jedli.
Matematiko, slovenščino smo se učili,
pri telovadbi smo se razvedrili.

Šolski dan smo zaključili,
se veselo po stopnicah zapodili.
Komaj čakamo, da domov pridemo
in že se za naslednji dan pripravimo.

Anamarija Veselič, 5. a

NAŠA MUCA

Naša muca pa je mamica postala,
mlade mucke je dobila,
na podstrešje jih je skrila,
tam jih čuva in neguje,
da še miške več ne čuje.

Tamara Vesenjāk, 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

Naš razred, peti ajček,
je v resnici pravi zmajček ...
Zmajčki, zmajevke in nagajivci,
kar cel trop jih mrgoli,
zato nikoli reda ni.

Vedno eden izmed nas
skoči k učiteljici
in ji kaj pove naglas.
Navadno gre za opravičilo,
lahko je le sporočilo,
najpogosteje pa se je
(nimam naloge) zgodilo.

A učiteljice to ne skrbi,
saj se to lahko vsakemu zgodi.

Manja Toplak, 5. a

Ko vstopim v razred, že od vrat
skozi okno vidim lepi Ptujski grad.
V razredu 25 nas sedi,
a vedno nismo pridni vsi.

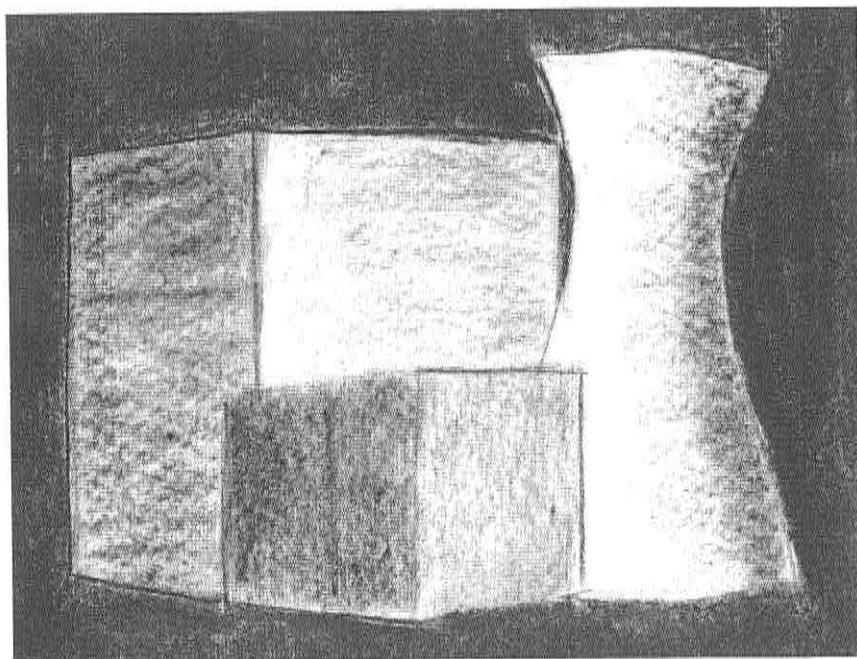
Špela, Dora, Anamarija, Ana, Man-
ja,
željne vedno novega smo znanja.
Blaž, Vito, Domen, Žan Lovrec,
vedno ušpičijo kakšen hec.

Ko učiteljica v razred vstopi,
vsi sedimo že v klopi.
Nihče od fantov ne prizna,
da v razredu vojna je bila.

Učiteljico včasih razjezimo,
ker vendan se smejimo,
klepetamo in nergamo,
pa miru ji res ne damo.
A se včasih razjezi,
spet drugič vse napake oprosti
in se z nami nasmeji.

Velikokrat v šoli česa ne znamo,
a se vseeno radi imamo.
Gotovo vsak se bo potrudil,
da znanja ne bo nikdar izgubil.

Ana Trop, 5. a
Mentorica: Irena Golob

Maja Bezjak, 13 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

MOJA MUCA MIKA

Moja muca Mika je majhna,
ni velika.
bolj okrogle je postave in
živahne je narave.

Zmeraj špiči vragolije,
dela zgago in norčije.
Kakor veter prihiti,
se malo v krogu zavrti.
Potlej pa še hipec mine,
pa že spet izgine.

Moja muca Mika je res
mačka kot se šika!

Kaja Maruša König 4. a
Mentorica: Dunja Stošič

BAVARIA FILM STUDIO

Počitnice sem preživela v Nemčiji.
Ustavili smo se v Bavaria film studio.
Zelo sem se zabavala in bilo je zelo
zaminivo.

Prijavila sem se za vlogo v filmu Vesoljska ladja Enterprise. Najprej smo se z Bavarija vlakcom odpeljali okoli filmskega mesta. Trkali smo po fasadah, ki so bile iz lesa, ampak zgledale so pa kot prave. Ko smo se ustavili, smo si šli ogledat podmornico, kjer so snemali film o vojaki in igrišče, kjer so snemali film o nogometu.

Končno je bilo na vrsti snemanje našega filma. Najprej mi je bilo žal, ker sem se javila, potem pa je bilo zelo super. Ogledali smo si tudi vas, kjer so snemali film Asterix in Obelix. Nastopala sta dva prava krokodila in več kot 2000 živih ptičjih pajkov.

Na koncu smo lahko kupili DVD, v katerem sem nastopala in še veliko raznovrstnih pripomočkov za film. Všeč mi je bilo, ko so nam predvajali film, v katerem sem nastopala. Upam, da bom kdaj obiskala studio, kjer so snemali Rebelde.

Živa Šuta, 5. b
Mentor: Bogomir Širovnik

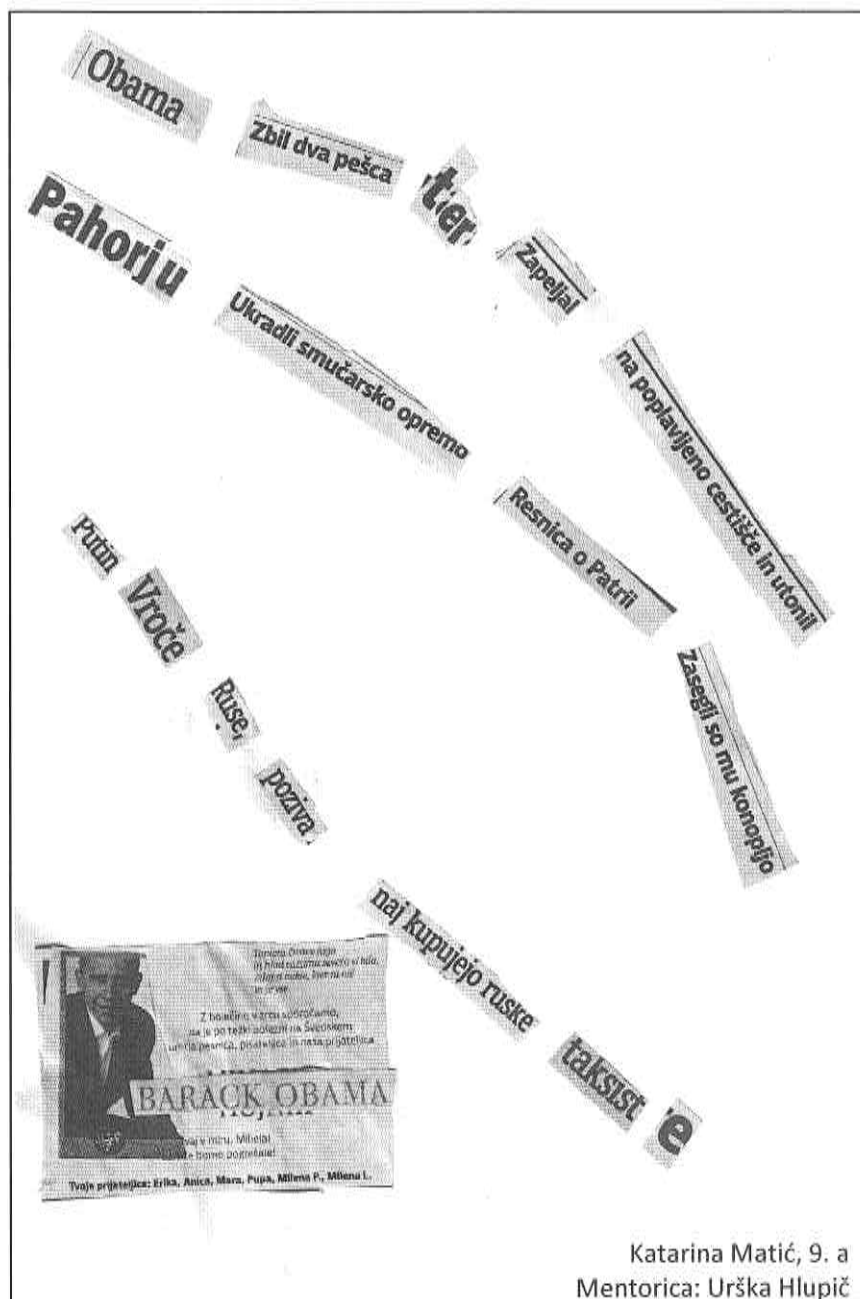
LEGOLAND - ŠKROPLJENJE

V Legolandu sem preživel tri dni. Zelo sem se zabaval. Delal sem lego robote in druge stvari. Najzanimivejše je bilo, ko sem se igral z vodo na gusarski ladji.

Prispeli smo na gusarski otok. Tam so se vsi škropili in zabavali. Ko sem se peljal po slapu, so mi v vetru plapolali lasje, kot čisto pravemu gusarju.. Hotel sem prestrašiti in poškopiti dva iz Nemčije. A kaj? Onadva sta me prva poškopila. Jaz sem bil moker, kaj pa onadva? Niti kapljice.

Kot pravi znan star pregovor. Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade oziroma povedano drugače - kdor druge škropi, je sam moker.

Andraž Šuta, 5. b
Mentor: Bogomir Širovnik

Katarina Matić, 9. a
Mentorica: Urška Hlupič

NAJ DOGODEK MOJEGA ŽIVLJENJA

Včasih se človek težko odloči, kaj je njegov najboljši dogodek v življenju. Kar se tiče mene, je to šola v naravi v domu Škorpijon.

Prvega septembra smo učenci petega razreda odšli v šolo v naravi. Nasmejanih obrazov, s kovčki v rokah, smo prikorakali h telovadnici OŠ Mladika. Tam sta nas pričakala razrednika in učitelj športne vzgoje Andrej. Voznik avtobusa nam je pomagal pospraviti kovčke v prtljažnik. Nato smo se poslovili od staršev, jim pomahali in se odpeljali.

Cesta je bila zavita kot prašičji repek. Vožnja je trajala eno uro. Zelo me je bolela glava, bilo mi je slabo in tiščalo me je na stranišče. Končno smo prispeli.

Tam nas je pričakal Benjamin, ki nam je predstavil dom Škorpijon.

Veseli smo odšli v sobe, razpakirali in si poiskali posteljo. Skupaj s sošolkami smo bivale v največji sobi z imenom Jupiter.

Nato so nas poklicali v jedilnico, kjer so nam povedali načrt dela. V naslednjih dneh smo počeli čuda stvari: kurili ogenj, jahali islandske ponije, streljali z lokom, opazovali zvezde, plesali, pohajkovali po okolici, se igrali različne družabne igre, ...

Ta šola v naravi je bila nepozabna. Upam, da bo še več takšnih. Nikoli, to pa zagotovo vem, tega ne bom pozabila. Že res, da smo se včasih skregali, a med seboj nas veže takšno prijateljstvo, da smo se hitro zopet pobotali. Učitelje iz doma Škorpijon pa kar malo pogrešamo, saj smo z njimi preživeli veliko nepozabnih trenutkov. Če kdo potrebuje zabavo, naj gre kar v dom Škorpijon.

Tjaša Koletnik Kidrič, 5. b
Mentor: Bogomir Širovnik

OPIS MAME

Moji mami je ime Natalija. Je visoke postave, ima ovalen obraz in svetle lase. Njen obraz krasijo rjave oči in beli zobje. Najraje se oblači športno. Veliko kolesari, plava, smuča in tudi v planine se rada odpravi. Dela v velikem podjetju v Mercatorju. Rada ima ljudi, posebej pa tiste, ki mislijo pozitivno in ne gledajo svet s črnimi očmi. Jaz mislim, da mami izčrpa ves trud in ga vloži v mene in Moniko. Poskrbi, da je vse zlikano, skuhamo in da je stanovanje urejeno. Zelo rada imam takšno mamico in hvaležna sem ji za vse.

Tjaša Pintarič 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

Anže Školnik, 11 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

OPIS SOŠOLCA

Mojemu sošolcu je ime Lan. Ima brata Tima. Ima kratke rjave lase. Star je 10 let in živi v stanovanjski hiši. Rad kolesari in je šaljivec. Obiskuje različne krožke in hodi k atletiki. Je moj prijatelj. Z njim se družim tudi popoldne v prostem času, saj živiva v isti ulici.

Žak Cvetko, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

OPIS SOŠOLCA

Moj najbolj priljubljen sošolec je Tim Krebs. Star je deset let in obiskuje 4. b OŠ Mladika.

Ima rjave oči, svetle lase in je med višjimi v razredu. Je prijazen, se rad pogovarja in mu lahko zaupam. Všeč mi je, ker me nikoli ne zatoži. Je zelo dober in vesten učenec. V razredu ga imamo vsi radi. Zanima ga vesolje. V prostem času trenira atletiko. Njegova frizerka je na Polenšaku, zato me na domu obišče vsaj enkrat na mesec. Zelo lepo sva se imela, ko smo bili skupaj v Portorožu in v Benetkah. Upam, da bova še naprej dobra prijatelja.

Jaka Vajda, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

Kons

2009

Novo šolsko leto pričeli dobro

Da se glas mladih sliši!

Imam prijatelja!

Večer dobrote in solidarnosti

Dober dan, lutka

Majhna, a lepa

Mesto razsvetljenja

Kulturni večer za vse matere in žene

Navdušili 2000 obiskovalcev

Rebeka Bilanovič, 9. b
Mentorica: Urška Hlupič

BILA SEM DEŽNIK

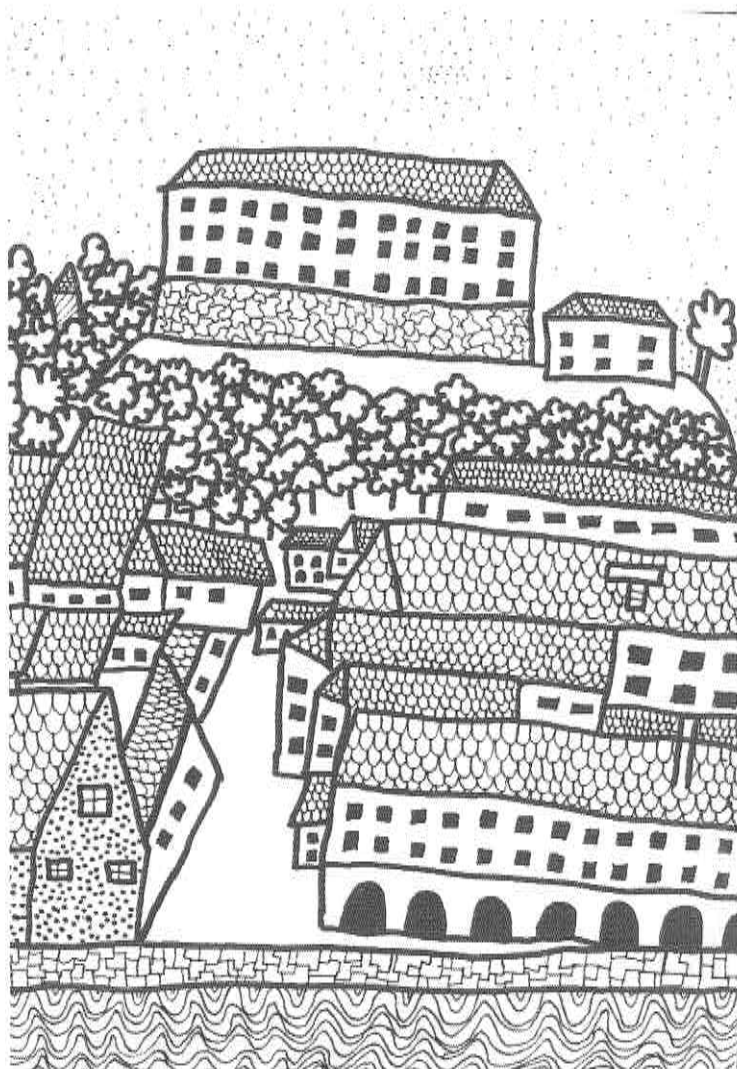
Nekoč je bil moj dom trgovina. Ležala sem med policami zraven igrač, rožic, obeskov in čevljev. Ker nisem bila lepa, me nihče ni kupil. Sama sem dolgo ležala na policah, dokler se ni zgodil čudež.

V trgovino sta prišli mamica in njena hčerka. Punčka je prosila

mamo: Mami! Mami! Ali mi lahko kupiš ta dežnik? Mamica je odgovorila: Z veseljem!

Punčka me je dala na polico v njeni sobi. BILA SEM JI RES NEKAJ POSEBNEGA.

Mojca Kosajnc, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

Julija Čeh, 11 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

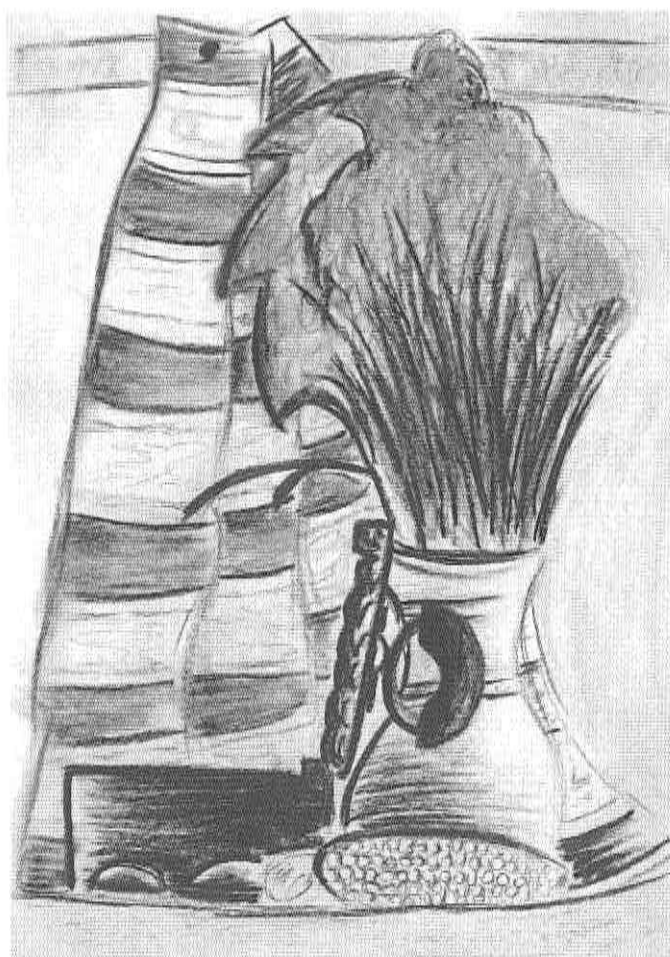
OPIS OČETA

Mojemu atiju je ime Ciril. Star je 39 let. Visok je 180 cm. Po obrazu ima kožna znamenja - pegice. Ima rjave oči in temno rjave kratke lase. Po navadi je oblečen v kavbojke, majico in športne copate. Zelo rad potuje in hodi v toplice. Po poklicu je kovač. Ima svojo kovaško delavnico in delo opravlja z veseljem. Je prijazen in se nikoli zares ne razjezi. Rad pomaga tistim, ki potrebujejo pomoč.

OPIS MAME

Moji mamici je ime Vesna. Stara je 36 let. Visoka je 173 cm in je močnejše postave. Ima ovalen obraz, svetle kratke lase, rjave oči in tanke ustnice. Rada nosi oblačila bež, rjave in oranžne barve. V prostem času peče pecivo in kolesari. Rada hodi na izlete, najrajši pa je na morju. Po poklicu je učiteljica pedagogike in sociologije. Zaposlena je na Ekonomski šoli na Ptuju. Je vesela in nasmejana oseba. Zelo je občutljiva, če se komu kaj hudega zgodi. Potem je hitro žalostna in joče. Zmeraj si vzame čas zame.

Tim Krebs, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

Lucija Meznarič, 12 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

Plavalni tečaj
Ko nam je učiteljica
povedala, da gremo na
plavalni tečaj, smo se
zelo razveselili. V nahrbtnik
sem si vsak dan
pripravil kopalko in
brisačo. Tam smo dobili
plavalne učitelje, ki so
nas razvrstili v tri skupine.
Skupinam smo izbrali
imena: Delfinčki 1,
Delfinčki 2, Morski psi.

Gašper Kristovčič 2.B
Mentorica: Sonja Plajnshek

OPIS OČETA

Moj oče je visoke postave. Obraz ima takšen kot jaz, lase kratke, oči pa modro zelene. Rad obleče športna oblačila kot so trenirka, kratka majica in Najki športne copate. Hobija nima. Po poklicu je električar. Je prijazen do ljudi in do družine. Mamici pomaga pri kosilu in pri drugih opravilih. Moj oče si želi, da bi bili srečni in zdrava družina.

OPIS MAME

Moja mama je srednje postave. Njen obraz je svetel, lasje so kratki, oči pa rjave. Rada obleče športna in preprosta oblačila kot so trenirka, majica in športni čevlji ter jeans hlače. Njen najljubši šport je odbojka, sprehodi v naravo, druženje s prijateljicami ter posvečanje svojim dvema otrokoma. Moja mami je zelo vesele narave. Velikokrat je nasmejana. Rada ima red in čistočo. Želi si, da bi bili srečni in zdrava družina.

Nina Kekec, 4. b
Mentorica: Karmen Plavec

Uganke

V gozdu živi,
zimo prespi,
je kosmatinko,
piše se Debelinko.
Kaj je to?

Jezik ima dva brka,
ki se zavežeta.
Obuješ ga na nogo
in rečeš pa-pa!
To je?

Uporabljajmo jo
za pisanje črk
v razredu.
Kaj je ta zelena stvar?

Je okrogla
s številkami
zraven dodamo 2 črtici
To je?

Na strehi sedi,
zdaj dim se kadi.
Imenuj ga!

Ema Vaupotič, 3. b
Mentorica: Silva Forštnarič

REŠITVE: MEDVED, ČEVLIJ, TABLA, URA, DIMNIK

Z geološko karto do Turistične pridobitve na Pohorju

Topel božič,

prijazen
praznik

samostojnosti
in enotnosti
vsem

Božičnica na
Koroškem za vrsto
delavcev

Skupna

Sveta trojica

večje varnosti

150 nadzorov

Nevidni delavci sveta za

Še 3665
dohodninskih
odločb

Skupščinski koraki
k samostojni državi

več delovnih dovoljenj

a L

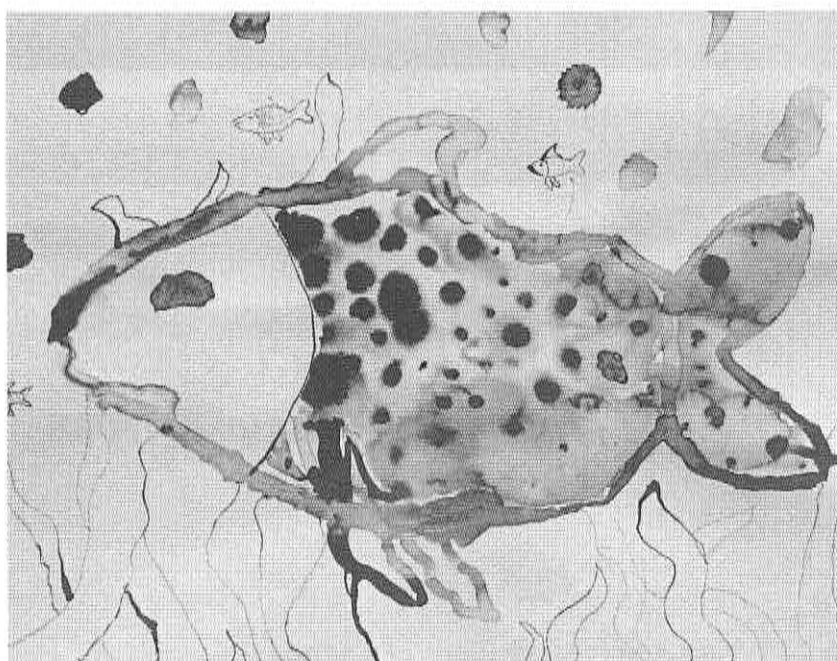
zgodba izpred dveh let?

Vito Meznarič, 9. a
Mentorica: Urška Hlupič

RAČKA EMA

Nekoč je živela račka Ema, ki je imela samo eno perut. Ni imela mame. Nekega dne se je zbudila in šla k ribniku po hrano. A hrane ni bilo. Šla je naprej. Hodila je okoli ribnika. Slišala je streljanje. Račka Ema se je ustrašila. Skrila se je v grm. Nato je odšla naprej in videla hišo. Nad hišo je letela raca. Spustila se je. Ema je videla, da je to njena mama. Bila je vesela.

Melani Muršec, 2. b
Mentorica: Sonja Plajnšek

Špela Letonja, 10 let
Mentorica: Miroslava Mijačević

DOMISLIJSKI SPIS: URŠKA PRIPOVEDUJE

Živijo! Tukaj Urška. Saj me vsi poznate. Tista, nekoli kraljica vseh ljubljanskih lepot.

Vem, da vas najbolj zanima, kako se je nadaljevalo po vrtnicu, ki naju je pogoltnil, a do tja še pridemo. Najprej vam moram povedati, kdo praznaprav sem in kakšna sem bila.

Menda res lepa. Hodila in blestela sem na plesih, kjer se je zbirala sama smetana Ljubljane. Poznate me samo od tam. Kaj pa jaz, ko nisem nosila steznika, drage, oprijete, umetne in neudobne obleke?

V prostem času sem se umazano zabavala. Night club, center Ljubljane, lahko si samo predstavljate, kaj smo tam počele pomankljivo oblečene razkustrate smetke. V tem smo dejansko uživale. Saj vem, resnica boli. Ali je zdaj jasno, kako sem lahko tistega usodnega večera omrežila tistega, usodnega moža? Ljubčki moji, to delajo izkušnje.

Prišel je tisti trenutek, ko sva srečala vtinec. Mislila sem, da bom preprosto umrla in to od žalosti. Pogrešala sem vse svoje stanki in sodelavke, tudi drage obleke, čeprav sem jih sovražila.

Minila so dolga leta in zagledala sem neko svetlobo. Šla sem proti njej. Dvignila sem rešetke, ven pomolila glavo in zagledala množice ljudi, ki so brezglavo hiteli vsak na svojo stran. Shvašala sem vzklrike: "Ej star, paz' tam pri kanalizaciji baba glavo v'ni tiši!"

Počasi sem zlezla ven in zagledala sem jo. Stala je tam vsa stara in nemočna. Lipa, pod katero sva se vitela kot vihar. Malo sem se ozrla in nad staitimi vrati stare stavbe videla oznako Stari trg 1.

Našla sem, kar sem iskala. Danes me vsa Ljubljana pozna kot neuradno ženo klošarja Alojza, ki prodaja "Kralje ulice" in mlade mimoidoče nadebudneže strši s celo zbirko podvodnih pripovedk. Vesela bom, če me boste prišli kaj obiskat.

P.S.: Trenutno se nahajam na Starem trgu na tretji stopnici levo (tako me boste lažje našli).

MARA MUHIČ, 8. A

III. RAVEN

Mentorica: Karmen Ivančič

RIBICA LEA

Nekoč je živela ribica, ki je imela eno plavut zelo majhno. Ime ji je bilo Lea. Nobena riba ni hotela biti njena prijateljica. Nekega dne je bilo tekmovanje v hitrosti plavanja. Tudi Lea se je prijavila. Tistega dne je Lea kljub majhni plavuti najhitreje plavala. Dobila je pokal. Takrat so vse ribe želele biti Leine prijateljice. Spoznale so, da izgled ni pomemben.

Katja Indžić, 2. b

Mentorica: Sonja Plajnshek

JURE KVAK- KVAK

Jure se je spremenil v žabo, teta Otilija pa ga je želela odčarati. Jure pa je še kar naprej kvakal. Teta si je domislila, da gre po človeka, ki zna žabščino. Na mesto njega so prišli vesoljci po imenu Fanken, Manken in Hanken. Teta Otilija jih vpraša kdo so? Manken odgovori vesoljci. Super vesoljci, ki rešujejo ljudi, ki se spremenijo v žabe. Kdo se je tukaj spremenil v žabo, vpraša Manken. Moj nečak Jure reče teta Otilija. Kje pa je, rečejo vsi v en glas? V pomi-valnem koritu. A res? Za en dan gre z nami v vesolje, rečejo. Teta jim dovoli.

In res pridejo naslednji dan nazaj in Jure je zopet Jure. Preden se je teta hotela zahvaliti, so že izginili. Juretu pa je obljubila, da ne bo več kuhala zelenjavne juhe.

Zvečer sta gledala zvezde in opazovala vesoljsko ladjo, iz katere so mahali Fanken, Manken in Hanken.

Tomaž Šuta, 3. a

Mentor: Breda Pisar

Urednik: Viljem Veg

Oblikovanje: Milan Pulko

Izdala: OŠ Mladika